

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1189/2568

“

การที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบงานสวัสดิการกองทุนของโรงเรียน แม้งานดังกล่าวจะไม่ใช่งานในหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

เมื่อการบริหารเงินกองทุนไม่โปร่งใส
เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
ย่อมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

”

เรื่องเด่น ประเด็นดี

by สสค.

 เรื่องเด่น ประเด็นดี EP. 9 ปี 69

 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1189/2568

 วินัยข้าราชการ (คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ กรณีปฏิบัติหน้าที่ดูแลรับผิดชอบกองทุนของโรงเรียนโดยไม่โปร่งใส)

◆ การที่ผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งมีอำนาจตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ในการจัดสวัสดิการให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความเหมาะสมกับฐานะและวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ออกระเบียบเพื่อใช้ในการบริหารจัดการกองทุนสวัสดิการของโรงเรียน อันได้แก่ กองทุนวันเกียรติยศ โสตาฯ ทู่ง 43 และกองทุนสวัสดิการครูและบุคลากรทางการศึกษา

◆ แม้สถานะของกองทุนจะมีได้มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง แต่เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการออกระเบียบเพื่อบังคับให้การดำเนินการของกองทุนเป็นไปอย่างเรียบร้อยและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคลากรครูและนักเรียนของโรงเรียน ดังนั้น กองทุนดังกล่าวจึงอยู่ในความหมายของการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ ตามข้อ 6 วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. 2547 เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการและเป็นคณะกรรมการตรวจรับเงินกองทุนฯ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวย่อมเป็นการปฏิบัติราชการตามข้อ 16 ของระเบียบฉบับดังกล่าว

★ การที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันบริหารใช้จ่ายเงินกองทุนทั้งสองกองทุนโดยไม่มีความโปร่งใส เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ซึ่งความเสียหายที่ทางราชการได้รับอาจเป็นความเสียหายที่สามารถคำนวณเป็นราคาเงินได้ โดยอาจเป็นความเสียหายที่เกิดกับภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการก็ได้ เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีทำให้เสื่อมเสียเกียรติของครูและโรงเรียน ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของวิชาชีพครูและภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการ พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามมาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 94 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

★ การมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว